

Josep Maria Solé Director de la Fundació Tutelar de les Comarques Gironines

“Mai no hem dit que no a cap cas, i això ens fa diferents”

REFERENT • L'entitat que dirigeix, que aquest any celebra el desè aniversari, s'ha convertit en la primera de Catalunya pel volum de persones que tutelen, sempre per ordre del jutge **AVÍS** • Adverteix que, a causa de la crisi, han disminuït alguns dels recursos que s'oferien a la gent que aconsegueix normalitzar la seva situació personal, i això provoca recaigudes

Núria Astorch
GIRONA

Advocat de professió, és al capdavant de la fundació des de la seva posada en marxa, ara fa deu anys.

Quina valoració fa dels deu anys d'existència de l'entitat?

Crec que hem aconseguit crear l'instrument que fins ara ha garantit que tothom que ho necessita rebés un cop de mà. Estem parlant d'un total de 840 persones i a hores d'ara tenim atribuïda la protecció d'unes 580 persones. Cada setmana ens fem càrrec de dos o tres casos. Això és molta tensió; el ritme és trepidant. De tota manera, el fet que hàgim arribat on som no vol dir que no hi hagi risc que el projecte trontolli, perquè les circumstàncies que vivim com a país són excepcionals. Les circumstàncies de la gent, a més, en un moment com el d'ara, canvien en poc temps, no només per la malaltia o la discapacitat que tingui la persona, sinó per l'entorn.

El perfil de l'usuari ha canviat en aquests anys?

Sí. Al principi, la majoria dels casos responien al perfil clàssic de persones que necessiten protecció amb tutela o curatela. Gent molt gran i amb demència, persones amb alguna malaltia mental i discapacitats. Però, a mesura que vam anar donant respostes a situacions més complexes, vam atreure casos que abans no es pensava que amb la figura de la tutela poguessin millorar. Parlo de casos relatius a persones més joves, amb més autonomia personal i amb més potencial de situacions de conflicte. Quan vam començar no ens pensàvem tenir aquest perfil de persones amb tantíssima autonomia i amb historials de delinqüència. Això ens ha fet evolucionar. Hem adquirit expertesa i com a entitat ara tenim relació amb molts més dis-

Solé, en un dels despatxos de la seu que la Fundació Tutelar té a Girona ■ LLUÍS SERRAT

positius, com ara de deshabitació de tòxics i d'abordatge d'alcoholisme, i malauradament també amb el món policial i parapolicial.

Com ha incidit la crisi en la vostra tasca?

La crisi ha fet aparèixer casos en què és rellevant la dependència i, fins i tot, l'abús econòmic de per-

sones de l'entorn respecte de gent gran o discapacitada. Apareixen més casos d'aquest tipus. Però el que més em preocupa és com la crisi ha afectat els processos de rehabilitació i d'inserció d'aquelles persones que aconsegueixen sortir-se'n. Avui, viure amb una pensió no contributiva és una mica pitjor que fa uns quants anys, perquè no es dispo-

sen d'alguns dels recursos que abans de la crisi aquestes persones tenien a la seva disposició. És més complicat accedir a l'habitatge amb suport o fins i tot rebre ajudes per pagar el lloguer. La gent es veu obligada a competir per accedir a recursos com ara menjar, menjador social i sostre d'urgència. Cal buscar alternatives i estem fent filigranes.

Fill de Platja d'Aro, on és regidor de l'Ajuntament, Pep Solé és un apassionat de la feina que fa a la fundació. I es nota, perquè parla amb detall, però alhora amb una delicadesa extrema, dels diversos casos que gestionen ell i el seu equip, que diu que és “de trinxera”. El nivell d'implicació d'ell i dels professionals dels quals s'ha envoltat en aquests deu anys és, segons assegura, “bestial”, a pesar d'haver de suportar sovint una gran pressió. “Tenim la sort que hi ha molts àmbits en què notes que, amb l'ajuda correcta, les persones milloren molt la seva situació. I sento que la feina que fas és útil”, diu Solé, satisfet.

Ens en pot posar algun exemple?

Ens podem trobar que un cop que hem aconseguit redreçar la situació d'una persona que consumia drogues, és a dir, que ja pren correctament el tractament i va al centre de dia, quan es trobi bé, no li podem oferir res per omplir les hores lliures. I què farà durant el dia? Voltar pel carrer? Ara les persones amb més habilitats i capacitats estan sense fer res perquè no hi ha els dispositius adequats, i això provoca, malauradament, recaigudes.

Estem preparats per al futur, però necessitem més suports. Sols no fem res

Sou l'organització amb més persones protegides de Catalunya. Com és?

A Catalunya hi ha 65 entitats tutelars, però només n'hi ha 39 que acceptin casos ordinàriament. I som la més gran perquè gestionem el 10% de les 5.067 tuteles. Mai no ens hem negat a acceptar cap cas i això ens fa diferents d'altres entitats.

Com afronta el futur?

Estem preparats per al futur, però necessitem suports; sols no fem res. Faig una crida perquè tots els agents de serveis socials, sanitaris, policials i les administracions ens segueixin acompanyant i col·laborin amb nosaltres. I també demano a aquells particulars que creguin que fem una bona tasca que ens ajudin. No podem disposar únicament d'ingressos públics. ■